

Oguz türkmenleriniñ «azerileşdirilmegi»

Category: Kitapcy,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 22 января, 2025

Oguz türkmenleriniñ "azerileşdirilmegi" Oğuz Türkmenleri'nin "Azeri"leştirilmesi

Günümüzde Türkiye'de bulunan soydaşlarımızın büyük bir bölümü Selçuklu İmparatorluğu'nun 1071 yılında Sultan Alp-Arslan'ın kazandığı Malazgirt Zaferi ile Anadolu'ya günümüz İran adlanan ülkeden göç ederek konuşlanmışlardır. Değerli Türk tarihçi ve arkeologların çalışmaları ise 1071 tarihinin Türk(men)lerin ilk kez Anadolu'ya gelişi olmadığını savunmaktadır. Özellikle Güneydoğu Anadolu bölgesinde bulunan Türk taş yazıtları ecdadımızın çok daha önceler bu bölgede olduğunu bilimsel olarak isbatlamaktadır. Bu derin ve bir o kadar önemli konuya çok değinmeden yazımızın başlığında da belirtilen asıl konumuza dönmek istiyorum. Peki Malazgirt Zaferi'nin, Oğuz Türk(men)lerinin asırlar sonra düşman tarafından asimile edilerek "Azeri"leştirilmesi ile ne gibi bir bağlantısı olabilir? Yazının devamında bazı tarihi örnekler vererek bu düşüncenin ağırlığını tartışacağız...

Gazneliler, Selçuklular, Harezmsahlar, İlhanlılar (?), Akkoyunlular, Karakoyunlular, Safeviler, Avşarlar, ve son olarak Kaçar Türk(men) Hanedanı'nı kuran ve yöneten babalarımız günümüz İran adlanan ülkede aralıksız olarak yaklaşık bin yıl hüküm sürmüşlerdir. Türk(men)lerin batıya doğru göçü Türk yurdunun genişlenmesi ile sonuçlansa da ne yazık ki yönetim anlamında çekişmeler bazen babalarımızı karşıya karşıya getirmiş ve on binlerce Oğuz Türk(men)'inin kanı kardeş kavgası nedeniyle savaş meydanında akmıştır. Sonuç itibariyle Türkler yakın geçmişte güçlü birlik kuramamışlar ve Ruslar Rus birliğini kurarken, Çinliler de tek Çin derken bizim babalarımız kendi aralarında bir türlü iyi geçinemeyerek düşmana büyük oranda avantaj vermişlerdir. I. Dünya Savaşı'na

büyük ölçüde hazırlıksız yakalanan Osmanlı ve Kaçar Türk(men) devletleri ortak Rus, İngiliz, ve Fars üçgeninin kiskacına alınarak yeni dünya düzenine bölünmüş, toprakları işgal edilmiş ve Güney Azerbaycan Türklerine baktığımızda esaret ve boyundur altına alınmışlardır. Biz Türkler ne yazık ki babalarımız tarafından hiçbir zaman tam anlamıyla milletleştirilmedik; yani bir milleti millet eden gerçekler olan kimlik, dil, tarih, ve milli duygular bize yöneticilerimiz tarafından aşılanmadı. Düşman ve rakip güçler birliklerini pekiştirip kendi milli devletlerini kurarken biz Türkler bölük bölük parçalanmış durumda birbirimizden uzak düştük, düşürüldük...

Biz Türkçülerin ve Türk milliyetçilerinin aklında ve yüreğinde tek Türk vardır, o da yüce Türk milletidir. Düşmanlarımızın bizi bize düşürmek amacıyla adeta bayraklaştırdığı ve gurur damarına çevirdiği boy adları hiçbir zaman Türk ve Türklükten yukarıda tutulmaz, tutulamaz. Türklüğün Kıpçak bölümü de Oğuz bölümü de bizim için saygındır. Aynı şekilde bizim için Uygur Türk'ü ve Güney Azerbaycan'da bulunan Oğuz Türk'ü soydaşlarımız aynıdır, farksızdır. Biz bu açıklamaları yaparken doğal olarak düşman boş oturmuyor. 1813 Gülistan, ve 1828 Türkmençay anlaşmaları sonucu Kaçar Türk(men) devletinin bir kısmının Rus eliyle işgal edilmesi ve tarihi Azerbaycan-Türk yurdunun kuzey ve güney olmak üzere ikiye bölünmesi, aslında Türk birliğini engellemek için atılan en büyük adımlardandır. O dönem Çarlık Rusya'nın işgal ettiği Kuzey Azerbaycan 1918 yılında ulu babamız Mehmet Emin Resulzade önderliğinde doğuda kurulan ilk cumhuriyet olarak tarihe geçse de Sovyet Rusya yeniden bu bölgeyi işgal ederek egemenliği altına aldı. Kuzey Azerbaycan, Sovyet Rusya'nın yıkılmasının ve Ebülfez Elçibey'in önderliğinde olan Azatlık Harekatı sonucu 1991 yılında bağımsızlığını kazandı. Kaçar Türk(men) Devleti'nin kendi yönetimi altında olan güney bölümü (günümüzde işgal altında bulunan Güney Azerbaycan ve İran adlanan ülke) ise 1924 yılına kadar Türk hükmü altında kalsa da yukarıda da vurguladığımız gibi I. Dünya Savaşı sonunda ortaya çıkan bölgesel güç faktörleri sonucu ortak Rus, Fars,

ve İngiliz güçlerinin müdahaleleri ile darbe yoluyla Türkler hakimiyetten indirildi ve Fars faşisti olan Rıza Şah Palani göreve getirildi.

Azerbaycan adlanan bölge tarihte Oğuz Türk(men)lerinin yerleştiği ve Türk(men) medeniyetinin en kadim örneklerinin bulunduğu, büyük çoğunluğunun günümüzde Rus (Derbend), Fars (Güney Azerbaycan), Ermeni (Karabağ), ve Gürcü (Borçalı) işgali altında bulunan kutsal vatan toprağıdır. Güney Azerbaycan'da günümüzde yaşayan Türk nüfusu bölgeye sonradan göç etmedi. Bu bölgede hiçbir zaman Türkçe zorunlu olarak bir padişah tarafından insanlara dayatılmadı, başka etniklere karşı soykırım yapılmadı, ve dışa doğru zorunlu göç yaşanmadı. Zalim Fars faşist rejiminin bir asıra yakındır süren en gelişmiş ve gaddar menfi (negativ) asimilasyon projesine rağmen bugün Güney Azerbaycan'da eğitim seviyesi az olan bir soydaşa, "sen hangi dili konuşuyorsun, Farsça mı?" diye sorulursa size dönerek "yok, benim dilim Türkçedir!", diye yanıtlar. İran adlanan ülkede okullar ve eğitimin yanı sıra medya ve yazılı-sesli basının yaygınlaşması ne yazık ki azınlık Farslar'ın darbe yoluyla Türk hakimiyetini 1924 yılında indirmesi sonrası yaşandı. Yani demek istediğim o ki, Güney Azerbaycan'da köylerde ve şehirlere uzak yerlerde belki hiç eğitim görmemiş insanlar size çok rahat Türk olduklarını ve Türkçe konuştuklarını söylerler. Bu geçmişten gelen bir bilgidir ve emanettir. O insanlara kimse zorla "siz Türksünüz" demedi ve bunu aşılacak mekanizma ortada yoktu.

Bugün Güney Azerbaycan ve genellikle Azerbaycan-Oğuz Türklüğüne Azeri adı takma geleneği Türklerin uydurduğu bir kavram değil, tam aksine düşmanımız Rıza Şah ve Sovyetler döneminde Stalin'in ürettikleri ve ağızlara sakız misali çiğnenmek için koydukları Türk'ü tahkir ve aşağılama amaçlı bir projedir. Türk değil Kırgız, Türk değil Kazak, Türk değil Özbek, Türk değil Tatar... geleneğini bize zorla ve negativ asimilasyon sonucu aşılamaya çalışan düşmanlar bu uyduruk Azeri sözcüğünü ortaya atarak soydaşlarımızın Türklük bilinçlerini yok etmeye bütün varlık ve güçleriyle çabalamışlardır ama büyük ölçüde başarısız olmuşlardır. Bugün

Tebriz, Erdebil, Zencan, veya Urmiye’de konuştuğunuz bir soydaşa Azeri derseniz bunu bir hakaret olarak kabul eder ve size Türk olduğunu hatırlatır. Güney Azerbaycan altın köprüdür, Anadolu’ya akış yoludur. Horasan’dan coğrafi olarak uzak sayabileceğimiz Tebriz günümüzde Türklüğün coşan ve taşan yanardağına çevrilmiştir. Güney Azerbaycan Milli Uyanış Hareketi sonucu kendi kimliğini önemseyen ve benimseyen yüz binler ve milyonlarca soydaş bir asırdır süren Fars boyunduruğuna dur demekte ve bunun bedelini ölüm (şehadet), hapis, işkence, ve sürgün ile ödemekteler.

Eğer Azeri kelimesini ısrarla kullanan birisini görürsek iki olasılık vardır: ya Azeri kelimesinin tarihini bilmiyor ya da düşmanın kuyusuna su döken mankurttur. Bu kelimeyi kullanmak yalnızca Fars faşizminin amaçlarına yaramakta ve Türkiye’mizi Türkistan’a bağlayacak altın köprüyü saymamazlıktır. Yaklaşık bin yıl, aralıksız, babalarımızın hüküm sürdüğü İran adlanan ülkede biz mi garip olduk? İran’ın Ahmedinecat döneminde dışişleri bakanlığı yapan Salihi de bu gerçeği, “İran’da yüzde kırk Türk-dilli nüfus vardır” demekle Kabul etmiştir. İran’ın yaklaşık seksen milyonluk nüfusunun en az kırk milyonu Güney Azerbaycan Türkleri ve İran genelinde yaşayan çeşitli Türk boyları tarafından oluşmaktadır. Kaşgay bölgesinde, Horasan’da, Türkmensahra’da, ve başkent Tahran’da milyonlarca soydaş, hakkı çiğnenmiş ve özgürlüğü elinden alınmış biçimde yaşamaya devam etmeye çalışmaktadır.

Anadolu Türklüğü ile Azerbaycan Türklüğü bin yıl coğrafi olarak ayrı düşse ve düşürülse de dilimiz ve bağlarımız halen sımsıkıdır. Ankara ve Tebrizli Türklerin arasında fark bulmak gerçekten de çok zordur ve bu şunu gösteriyor ki insanımız aynı ve birbirine eştir. Biz kendimizi haklı olarak Oğuz Türkü sayıyor ve babamız Oğuzhan’a yakışır biçimde milli yükümüzü ileriye doğru taşımaya çalışıyoruz.

Bu süreçte milli hareketimize gönülden desteklerini esirgemeyen özverili soydaşlara sıcak esenliklerimizi sunuyor, en kısa zamanda Güney Azerbaycan’ımız ve işgal altında bulunan Karabağ’ımızın azatlığını aynı anda Bakü, Tebriz, ve Ankara’mızda millet olarak kutlayacağımızı diliyorum yüce

Yaradandan. Çok çalışmalıyız, ama başarı yakındır. Saygı ve sevgiler.

Alparslan Çehreganlı. Taryhy makalalar